

ТУРЦИЯ

ВЪСТНИКЪ ЗА НАРОДНИТЕ ИНТЕРЕСИ.

ТУРЦИЯ излязува сѣка сабота. Годишната цѣна за въ имперіята, по царската поща, е 3 бѣли меидиѣта; вѣнъ отъ имперіята, 4 бѣли меидиѣта. Спомо- ществованіята трѣбува да сѣ годишни и предплатени. Писмата които са относитъ до редакціята надписуватъ се до Никола Геновича. Външните настоя- тели отговарятъ за вѣстникъ. Подписката за спомоществованіята става направо у Ц. — градъ Галата при Никола Геновича, издателя на вѣстникъ. —

РЕДАКТОРЪ И ИЗДАТЕЛЪ НИКОЛА ГЕНОВИЧЪ.

Въ единъ отъ послѣдните си бройови, ний са обрѣкохми да дадемъ нѣкакви разви- тия върху новити патриаршески мѣрки. Нѣ отъ една страна като сми научени да раз- глѣдуваши сѣкоги съсъ правда и безпри- страстіе серіозни предмети, и отъ друга страна като сми подчинени на една цензора строга за искривлянето на работити, ний отлагахми до сега развитіето на тия нови патриаршески мѣрки до дѣто са снабдихми съсъ необходимити свѣдѣнія.

Тия необходими свѣдѣнія, ний ги имамъ днесъ и сми въ сѣстояние да задоволимъ любопытството на читателити си. Касай са за материалното условие за сѣществованіето на гръцкото духовенство.

Сѣки знай чи отъ раздѣленіето ни на- самъ отъ гръцката патриаршія, и отъ прѣ- клѣсаваніето насамъ на приходити на молдо- влашкити мѣнастири, гръцкото духовенство подпадна въ една толкось голѣма сиромашія щото патриаршіята са намѣри принудена да сключи приврѣмени ваѣми съсъ Високата Порта за да посрѣтши найнеобѣжити нуж- ди на Великата Черкова.

Тая сиромашія, която растеше съсъ врѣмето наедно, тури патриаршіята въ най- критическо положеніе; вѣншнѣ финансови извори са изчерпаха съвършено; срамот- но бѣше да са прибѣгни до нови заеми; на- вѣрпреди събрашія са сѣставиха въ патриар- шіята преди нѣколко врѣме; цѣльта на тия извънредни събрашія бѣше да търсатъ лѣ- кътъ на това сѣстояние на работити.

Цѣльта бѣше пофална. Слѣдъ като ра- вискували на дълго върху това сѣстояние на работити които сѣ отъ единъ високъ инте- ресъ за сѣхраненіето и за достоинството на источната черкова, която са угнѣтѣва отъ различни чужди пропаганди, извънредни събрашія рѣшили, казуватъ, да са отправятъ до царското правителство за да го молатъ да земе върху си събираніето на владишнѣ- нити на високото духовенство и да са нато- вари съсъ нѣговити отрѣдени заплати.

Тия мѣрки зрѣло разглѣдани сѣ отъ е- динъ двоенъ интересъ: тѣ ще турятъ край на злоупотрѣбленіята които грисяха до сега Великата Черкова и които я докараха до то- ва тѣшко положеніе, и ще предвардатъ вѣр- нити подданици на Н. Ц. В. Султанъ да ставатъ жертва на насилието и на своево- ліето.

И ний, които познаваши съвършено тен- денциити на царското правителство кѣмъ раз- витіето на благоденствіето на имперіята, ний, които сми готови сѣкоги да го предвардимъ

отъ опасностити които можи да срѣшне, ний които сми готови да му дадемъ найискренити свѣсти, ний, като удобряваши тия нови мѣрки, не са съмнѣваши чи царското правителство на което самото честолюбіе е да направи честити своити подданици, ще прѣме съсъ драго сърдце тия важни мѣрки които, безъ съмнѣніе, ще отворатъ една нова епоха за благополучіето на источни христіански народи.

Гръцкити вѣстници: Армонія, Бизантисъ, Анатоликосъ Астиръ удобряватъ и тѣ наед- но съсъ насъ тия нови патриаршески мѣрки. Тѣ сѣ въ правото си. Журналь де Конс- тантинопль и Куріе д' Оріанъ ги извѣстѣватъ и тѣ; първитъ не си дава мнѣніето; той прави добръ; вторитъ прави слѣдѣщити заблѣжки:

„Българити които упорствуващъ на пат- риаршеската власт не ще смѣятъ веке да са въспротиващъ на властѣта на Султанъ- тѣ и свѣрската на данкътъ щѣ спомогни „много за да възбрани религіознитъ раз- доръ който зафанаха Българити.“

Безъ съмнѣніе Куріе д' Оріанъ прави тая заблѣжка въ полза на народнити чи исторически правдини; нѣ отъ друга страна ако бѣше разглѣдалъ по-дълбоко мѣркити за които хортуваши, той щеше да са убѣди най добръ чи тия мѣрки не могатъ да и- матъ сила освѣнъ помежду ошія народи които припознаватъ днесъ властѣта на гръцката патриаршія.

Българити които сѣ отхвърлили отъ петъ години насамъ властѣта на тая сѣща патриаршія, които искатъ непрестанно исто- рическити си правдини, немогатъ да припо- знаятъ и слѣдователно да плащатъ тая сѣща патриаршія до-дѣто не даде удовле- твореніе на народнити си правдини, съобра- зно съсъ царскитъ Хати-Хумаюнъ.

Нѣ ако гръцката патриаршія иска да земе подобни мѣрки за да угаси религіозната ни распръ съсъ нѣя ний я увѣрѣваши отъ на- прѣшъ чи тѣ нѣма да сполучи въ предпріа- тіето си. Правдинити на единъ народъ не са потъкнуватъ никог; той ги сполучува съ- коги; нѣ той не ги загубя никог.

Ето най важното нѣщо върху което гръцката патриаршія трѣбуваше зрѣло да раз- искува. Да са води сѣкоги по чуждити вліянія за да избѣгува това което е сѣществено ненѣбжно, то ще кажи да вѣрви срѣщу на- мѣреніята на царското правителство.

Желателно е щото гръцката патриаршія която разбира твърдъ добръ горѣщити ис- канія на Българити да ги отстѣпи съсъ

най голѣмо снисхождение, само срѣдство да угаси огнѣтъ на неслѣзасіето и да поста- ви примиреніето помежду тия два народа, сирѣчь Българити и Гърцити.

Прочаши въ журналъ де Конс- тантинопль:

Преди нѣколко врѣме ний дадохми, спо- редъ едно писмо отъ Скутари, нѣкакви по- дрѣбности върху мисліта въ Виена на единъ елверинъ отъ Чернагора. Днесъ ний напѣра- ми въ Бочавтеръ нови подрѣбности вър- ху присѣтствіето на тоя офицѣринъ въ авс- трійската столица.

Сердаринътъ Зега, казува тоя листъ, е натоваренъ да изрази въ името на князѣтъ прѣданостѣта му на царското правителство и да го увѣри чи той нѣма нищо по на сър- це колкото да живѣе въ добри сношенія съ Австрія, нѣгова сѣсѣдница. Той щялъ да зе- ме още нѣкакви отстѣпни относителни за търговіята съсъ Далмація.

Тия обвѣленія които сѣ твърдѣ точни на угнѣтеномощоватъ да притуримъ чи пар- тіята на космополитската революція която е предпочитала да направи отъ Чернагора те- атрото на бунтовничити руси, знаеще да намѣ- ри веке никаква подпорка; понеже князѣтъ далъ да разумѣятъ чрезъ органѣтъ на про- водникътъ си, твърдото си рѣшеніе да по- чита на цѣло международни права и да работи съсъ най- голѣма ревностъ за да у- пази на отечеството си дѣлвинити на мирѣтъ.

Въ единъ отъ послѣдните си бройови А- натоко съ Астиръ обнародува нѣкой си ко- респонденція отъ Филибе. Въ тия кореспонден- ціи става прилика за едно ужасно свѣтотат- ство. Ний давамъ едно сѣратеніе отъ тѣхъ, безъ да земаши върху си нѣкаква отговорностъ за точността нѣя.

Споредъ кореспонденциити на патриаршес- китъ органъ, едно ужасно свѣтотатство стана- ло въ една гръцка черкова отъ Българити, чер- кова която зависѣла подъ духовната властъ на гръцката патриаршія.

На 2 настоящаго, презъ ноцѣта, петде- сетъ Българити вѣлази съсъ сила въ рѣченната черкова. Въ нѣя тѣ намѣрили класарѣтъ и же- ната му. Слѣдъ като ги набили добръ, тѣ зели на сила ключовити на черковата и вѣлази въ нѣя за да и убиратъ и да распрѣснатъ най свѣ- щениити и най драгоцѣннити нѣща.

Тѣхнити пикови и глѣчки събуди жите- лити отъ махлата. Нѣкои си отъ свѣтотатцити помежду които са намиралъ и единъ български попъ, съсъ едно поводѣніе достойно за осѣж- даніе, са фанали въ сѣщата черкова и затворили.

На другитъ день тоя попъ като врѣзвава- лъ ключовити на черковата на градскитъ у-

правителствата да кажи чи той връчва ключовете на черковата на управителя, и със същото условие чи той ще си държи при себе си и няма да ги даде на гръцките.

Той по-късно притурить още на нашата чи ако би да ги даде на Гръцките, тъй поставяше принудително българите да направят по вече лоша-вини от колкото сж направили сега.

Ужасът и отвращението сменяло за часове гръцките християни когато влизали въ черковата. Тъ направили предъ олтарът свещеници и бързали на земята и стъпвали въс крака.

Едно голямо разлютаване царувало въ духът на народът. Това разлютаване едвам можело да се възбрани помежду гръцките народъ който искаше да отвори на българската партия.

Тая партия българска съставена от селачи и закрилена въ градът не преставала от да пръска сжмения и да разлютава гръцката партия.

Кореспондентиятъ на Ана толикост Астиръ свършува дописката си като храни надежди чи царското правителство ще благоизволи да вземе добри мерки, предъ такъвот състояние на работити и чи ще отворе втринти филиализишки поддарици отъ учителята на една допана партия. Въ сжщото време той гледи поведението на филиализишкитъ владика Г. Панагетата който живял отъ четири години насамъ въ Цариградъ, безъ да са погряжи най малко на положението на епархията си.

Безъ съмнѣние, тия работи са угълъмени. Българитъ пѣватъ тои характеръ. Нъ като пѣтами подрѣбности, нѣ нѣма освѣтъ да чакаме, за да се дадемъ мѣстото.

КОРЕСПОНДЕНЦИИ НА ТУРЦИЯ

САМОВЪ, 4 ЯНУАРИ. — Ми доподписавини самовци умолаваха ви да отворите съветови на любимитъ вѣстникъ Турция за нашето кратко изложение което ще да послужа за истината и на правдата.

За нашиятъ градъ откода прѣмъ не са бѣше споменало нищо макаръ и да глѣдахим сичкитъ работи да са управляватъ отъ нѣколко чорбаджии. Нъ въ прѣминалти бройови на вѣстникътъ нѣ нѣбхм честити да подимъ помѣстени да кореспонденции: нѣ не знаимъ кой ли е писалъ; нъ си види да ги е писалъ нѣкой патристически човѣкъ, който, като немоща да търпи кривизната, зель черото и панисалъ, сжщото и правото дѣто е станало въ отечеството ни.

Нъ за зла честь чорбаджити не можах да са стѣпнатъ. Нѣ видѣхм една опровергательна кореспонденция помѣстена въ 38 брой на Съвѣтникътъ. Въ тая кореспонденция те са мѣчатъ кѣлнити чорбаджии за да са упрѣдватъ чи не сж уми противници на общата напредностъ.

И за да докажи т и непротивностъ, кореспондентиятъ на Съвѣтникътъ са пита какъ можеше да са направил едно такова училище ако да нѣмаше съгласие помежду ни? Тукъ дописникътъ самъ иска да потвърди съгласието на чорбаджити съсъ обществото. Отговорътъ на това е лесенъ: нѣ го питамъ да ни отговори на слѣдующиятъ въпросъ: отъ създаването насамъ колко пъти са отишли, тѣ чорбаджии за които ни е думалъ. Той казува още чи седела учителята въ училището и не била испадена. Това е една чиста лъжа. Когато Г-да Х. Стамовъ да трѣгнъ за Цариградъ налм казалъ на учителята да остави още на Димитровонъ и да и земенатъ съсъ Г-жа Евпраксия додека то намери тои другъ; още като спирогияти споредъ заповѣдта на чорбаджити не бѣха платили три мѣсечна платата на учителята и

други потрѣбни вѣщи като драва и кюмюръ това лъжа ли е както и затварянето на учителята. Господство му ако не бѣше писалъ въ вѣстникити цѣла ли да даде заплатата на учителята и да купатъ драва и кюмюръ? Нъ той родолюбецъ, нѣ го ублажавим сички Самоовци зашто ако не бѣха нѣговити истинни дописки учителята не щеше да до седи до вѣрмето си. Но за напредъ да видимъ какво ще да постъпватъ нашии чорбаджии.

Вистина Г-да Редакторе нмате право да наричате Съвѣтникътъ чорбаджиска пачава, който глѣда да обрѣща лицата на нашии чорбаджии но той ги още повече заплѣскува.

Имамъ честь да ви пѣвѣта какъ на 30 Декемвриа вечерта празнувахим и доанма правихим за рождението на милостивитъ ни царъ и банда Султанъ Абдулъ Азизъ, на който Богъ да продължи днитъ. Цѣла нощъ почти чаршията бѣше отворена и освѣтена съсъ кандила, свирки тѣпани гърбѣха въ градътъ ни; сичкити хора бѣха весели; мали и голѣми викаха да живѣе миролюбива ни царъ, за много сѣбта!

САМОДЖЕВЪ-СЕЛО, 5 ЯНУАРИ. — Отъ много време насамъ желяхъ да ви пиша за лошавото поведѣние на единъ отъ нашии селачи. Днесъ намерихъ случая. Той селачъ е Г-нъ Нако; той отъ пропѣлзванѣто си чакъ до тѣзи му възрастни години, расплаква мало и голямо както въ селото ни тѣй и въ околността.

Г-нъ Нако са отдалъ вече отъ родителити си да върва; той отива въ Пѣвѣнъ да са глави слуга; той намира тамъ единого нашего селенина, Коцо Шунтовъ, който държеше ханъ подъ кирѣ, главно са при него за триста гроша на шестъ месеца. Подиръ 10—15 депа минува нѣкой пѣтникъ и кондиса на хана. Г. Нако съгладва парити на пѣтника въ одаята и презъ ноща ги открадна; на сутрѣвта пѣтника като са пригладъ чи му нѣма парити улава ханджията, заираго и си зема отъ него парити. Бѣднѣй като и до днесъ биле не можн да са завърне въ отечеството си, защото още не можн да са исплати отъ задължената сума, а нашии челеби Нако си убра крушити и доди въ село.

Отъ то време той зазна да са увера между чорбаджити, и най сестъ стана и той единъ чорбаджии.

По лами селото ни лишено отъ черкова, незнамъ какъ, дади дядо Господъ любовь между ни та си съгласихим да си направимъ и нѣй какво то Другити хора една черковница, спазарихим са съсъ масторити гьотюре и почти зачиаха; Г-нъ Нако като са научилъ чи гьотюри сме и изарвалъ привика и придумва нѣколко отъ селанити че, ако му връжатъ настояство на черковата ще подарн и той 15,000 гроша. Селанити прости поѣвѣраха го и зарѣчаха на кабакѣята че когато ще дава пари на масторити, да бѣди и Г. Нако тамъ защото той ще ниши кому колко са даватъ; тѣй това слѣдъва додѣто са свършиха селскити пари, най послѣ поканиха и чорбаджи Нака да даде и той отъ обещанияти му 15,000 гроша; напрогивъ той съсъ обещание днесъ утѣра стана причина та испаднаха кабакѣята и тѣй чорбаджи Нако напѣрва време та обрѣха хесанити и показна на селанити че колкото пари е чель кабакѣята на масторити са отъ мене; зато мене освѣнъ обещанияти 15,000 ги са минали 25,000 гроша и ги искамъ, въ сжщото време излѣгна отъ селанете 8 души които му и за 7,000 гроша селски сенетъ направиха и отидоха на Етрополе при мюдюринъ да ги изда, мюдюринътъ утѣренъ споредъ сенетита дава му записъ и като дождатъ въ село расхвърляха ги на човѣкъ, който нмаше парн продадохъ му котлѣти, воловети овѣ-

ти и още въ хапуть на Рождество и Ивановъ денъ. Това утѣки дълбоко сиромасити: тѣ станала стари млади, жени, деца, голи боси чи чакъ на Етрополе при мюдюринъ. Мюдюринъ събра мезлича и отива въ селото ни, пригладъ да наново хесанити, тогава са видѣ чи Г. Нако изилъ 25,000 хилѣди гроша. Той са запри. Като видѣ чи нѣма вече кадѣ наброява първо 7,000 гроша; за останалити ще даде сенетъ като то пуснатъ. Виште какви работи станатъ въ селото ни. Намѣсто да направн одължителенъ сенетъ на селото, той са прави чи има да зема отъ селото; но то му не испадна, защото са зини работата. Виште брати христени какъвъ антихрисъ са е вкоренил въ селото ни.

Предъ една година той бѣше далъ на Скравенчанити 5,000 гроша да си допирватъ черковата и то съ условие по 10 гроша лѣква на денъ. Въ сжщото време той кандаднесъ нѣмъ поновити да му направятъ сенетъ отъ 15,000 гроша като нѣмъ казва: „нѣмъ направити за 15,000 гроша сенетъ чи кога ги зема че ви върна 10-ти хилѣди за да ги вложити въ черковата си за каса, защото ако починте изново да събирате каса отъ сиромасити ще нѣмъ са види тѣшко иматъ уми сте менъ длѣжни“. И тѣй тѣ склоняватъ направятъ му сенетъ селски. Послѣ малко Г. Нако чорбаджи отива на хьокюмата и ги ублажда за 15,000 гроша. Хьокюмата ги привика и нѣмъ предлага че той борѣ трѣба да си напматн споредъ сенетитъ; селанити отговарятъ че не са зели отъ него повече отъ 5,000 гроша и за толко време хиль толко фадъ; хьокюмата ги склонява да му броятъ 10,000 гроша; останалите Нако да нѣмъ харижи. Това стана. Нъ сирмашкити сѣлзи ще го стигнатъ.

Други единъ търговецъ доде отъ Филибе та му остави нѣколко хилѣди да му събере; коприва, а той напрогивъ му събра пепель търговеца пожеме упри за то тѣй стана, но нѣ глѣдахим човѣкиа ако доди на урѣдѣ братъ му.

Двама Врачани додоха въ село в бройка на нѣкого си Василъ 12,000 гроша да нѣмъ събѣра жито; Г-нъ Нако като видѣ Василевата пѣлава пѣлава съ лири отива си у тѣхъ и казва на жена си какъ какъ да прѣматитъ съ дѣцѣри си Василъ въ къщи да си чи презъ нощта да го упомятъ, а той отива на Нитакото село да си си, жената споредъ заповѣдъта на мажъ си примаия Василъ отъ ханъ въ къщи да си, като си сирмѣхило Василъ поусетилъ и уми чи ще си нагледа коня сѣлѣ долу и си сврѣва въ дуваря мушамбата а само 60 гроша устава въ късията си върналъ са и легналъ. Презъ нощта повнкла му къщията а сутрѣвтъ като вижда че само 60 гроша нма въ късията улав дървениа господъ чи пу святото Василъ по гърба додѣ го най послѣ на вѣжъ отъ къщи истикала, Г-нъ Нако като си дожда на учавъ са чи никаквата не свършилъ; утупва пакъ той Г-жа Наковица защото не можала да свърши работата.

Такви сж работити из които селото ни е предметъ. Желателно е щото да направимъ да исчезнатъ веке тѣ безчестни злоупотрѣбленѣ които не правятъ честь на народътъ ни.

З. Д. Като обнародвахим тая кореспонденция, нѣ не можимъ да потвърдимъ сичкити подрѣбности които ти заключава. Ако би да нма нѣкой неточности въ нея нѣй сии готови да отворимъ сълюбовити на вѣстникътъ си щомъ ни са забѣлжатъ (Р.)

ВАРНА, 20 ЯНУАРИ. — Новинити които ще ви дамъ отъ градътъ ни сж доста благоприятни за земеделското и търговското развитіе на България. Населѣніето са уможи значително отъ черкешкити и татарскити пленени.

Цяната на земята която може да се разоравя и разработва са въскани съобразително и пипометът на добителата става по-изрядно. Назибщата, от която една част са задържа още от Моканити, дават и тъй тъй също единъ нашъ приходъ.

Желанието пъкъ отъ Русе, на което направата е вече усигорена не ще да направи друго освенъ да улови благодарително на земята презъ която ще мине. Казува чл тоа пъкъ ще може да се искара до Варна и да заровни тъй желанието на търговията отъ тоа градъ, безъ да му направи да загуби нищо отъ важността си на точката на стратегическото зрение.

ИЗВЪСТІЕ

Белни сж благодарниата, които получавани въ настояще време отъ нашето царско правителство; не малко радува сърцата на сични челоуци изобщо понечението на нашето царско правителство за разпространяване на просвѣщеніето въ наше отечество. Няма съмнѣние, чл подъ покровителството на царскити закони нашити училища по България върхатъ съсъ на малкъ успехъ, и това види са да е насърчило нашити литератури, които отъ въкое време несамъ сж почнали да издаватъ доста ползливъ учебници и пособия за научаваніето на разни язици. Насърчени отъ тоа сжщото, и не предприемаме да издадемъ два учебника, а именно:

Първиятъ учебникъ ще бжде: математическа физическа и политическа География въ три книги. Първата книга ще заключава въ себе началенъ курсъ на Географията по американската метода Корнели, като ще бжде приложени при вся книга сични потребни картъ, — курсъ въ който се предполага ученици да си узнаватъ съсъ повърхността на земята и съсъ члвното естествено и политическо дѣленіе. Втората книга ще заключава въ себе два отъла: въ първиятъ отъла ще лѣже наука за небеснити сѣтила, за законити, които ги управляватъ въ тяхното движение, за отношеніето къмъ тяхъ на нашата планета-земи, или съсъ една рѣчь, въ първиятъ отъла ще влезе това, що са нарича математическа География; въ вториятъ отъла ще влезе наука за метеорологическити явления, както за вѣтронити, за дъждътъ, снѣгътъ, градътъ и другити явления въ природата заедно съсъ физическити обясненіи на причинити на тяхнити появяваніи. Третата книга ще заключава въ себе два отъла: въ първиятъ отъла ще влезе физическо описание на сущата и на онеяватъ на земята повърхност, или това, що са нарича физическа География; а въ вториятъ отъла ще влезе за човѣцити изобщо, които населяватъ земята повърхностъ, като съществата които са тѣсно свързани съсъ природата.

Вториятъ учебникъ ще бжде: курсъ на Всеобщата История Шульгина презедена отъ руский изрядъ.

При самото изберианіе на предметити, които сме намѣрени да издадемъ на свѣтъ, читателити може да разбератъ, чл не сме имали за члвъ да са узнаватъ нашити съотечественници съсъ сжбата на човѣчеството, което са е номървало и си намѣрва безпривривно както съсъ самата природа, тъй и съсъ само себе, — наука, която е най много разпространена у просвѣщенити челоуци и която макаръ на ползливъ може да образува въ челоука праведенъ възгледъ на живота. Ний са лѣжимъ съ надежда за успѣхъ на нашето предприятіе, като са надяваме да сж съставени учебницити доста популярно, тъй също ученицити въ класъ

съсъ могатъ свободно да са ползуватъ отъ тяхъ, но и сѣки частенъ челоукъ може доста лесно да разбира за сично, що са говори въ тяхъ. Първиятъ учебникъ е съставенъ по най добрити европейски ръководства, а за достопиетното на вториятъ може да свидѣтельствува самото име на авторъ Шульгина, който въ продълженіе на 4—5 години е издалъ до седемъ издания.

За скоростта на издаваніето зависи отъ съчувствието на нашити съотечественници. Тѣмъ като нашето желаніе е тѣзи учебници да са разпространятъ не само въ народътъ но и въ учебнити заведения да са въведатъ то за да са не покажи тежка платата на тѣзи които биха желали да ги иматъ, като са събератъ доста спомоществователи, щото да може да са посрѣщатъ разискити, ще предложимъ както на учелити и на ученици по наше отечество, тъй и на литературнити общества да рѣшатъ сами за цялата на книгити. Имената на спомоществователити ще са испрацатъ до самити издатели въ Габрово.

Игнатъ Ивановъ. — Илия Хростовъ.

Габрово. 5 Януаріа 1865.

ПОЛИТИЧЕСКИ ИЗГЛѢДЪ.

Вѣстникъ Италия обнародува окръжното писмо на министърътъ на правосъдіето. Това окръжно писмо са отправилъ отъ лѣвова страна до сичкити главатарии на епарии относително за обнародуваніето на окръжното писмо на папата.

Въ това окръжно писмо италийскити министъръ напомнюва чл, споредъ първиятъ членъ на уставътъ приложенъ на царскити декретъ отъ 5 Марта 1863, окръжното писмо на папата и документътъ който го придружава немогатъ да са обнародуватъ до дѣто не са туратъ подъ царско упълномощаваніе. Той притуря чл правителството са въздържа да обиви въ декретътъ за отстъпката по упълномощаваніето подъ какви сключиванія и ограничаванія папското писмо и притурениятъ документъ ще могатъ да са обнародуватъ въ царството и кои части отъ тяхъ ще трѣбува да са исклучатъ като противни на законити на правителството. Слѣдователно, той приканюва членовити отъ епископството да са въздержатъ и да глѣдватъ да са въздържа тъй също и духовенството отъ сѣкъ манифестация върху тоя предметъ до дѣто излѣзи забѣлжката на царскити декретъ за упълномощаваніе.

Полето за парламентското прѣобразованіе са зафанало веки въ Англитера. Предъ няколко дена единъ адресъ са направилъ, подписанъ Нотингамъ, относително за това прѣобразованіе: Г. Вригъ приказалъ въ Бирмингамъ едно слово което са приѣло съсъ жаркостъ.

Ний намирами въ една кореспонденция отъ Лондра слѣдующити подробности:

Царицата рѣшила вече, казуватъ да си даде оставката отъ тронътъ. То са глѣда вече като вѣроятно. Няка са потълуваемъ. Вий знайте чл парламентътъ ни ще са соби на 9 Февруаріа, за да са занимай съсъ различни работи тежки и сериозни, споредъ офисіалниятъ стилъ. Прочее царицата обявила вече желаніето си да види галскити князь да прикажи словото на бурната като царски комисаръ. Това е още единъ слухъ: нѣ

то е единъ слухъ за което си имамъ мнѣното го да глѣдамъ твърдъ основенъ. Ако притуримъ чл това е истинско, то единъ първи примѣръ, въ отношеніи ни, дѣто единъ членъ отъ царската фамилия, исклучи монархитъ, или регентътъ, да отвара парламентътъ.

Споредъ навикатиятъ обичай, когато царятъ го пѣмъ по пѣлваки причини, тогава са отръжда една комисія съставена отъ най старити равни хора и са прѣдѣствателствувана отъ единъ канцеларенъ, като: "вардачъ" на царската съветъ. Тоя послѣдниятъ пропана ся слзвото: нѣ това неможи да стане сега, ако галскити князь отвореше пдлщето заседание. Няка какъ по-добрь, ком сѣмъ нѣма да има; защото той стои сѣкоги отъ дѣшната страна на тронътъ.

Тия подробности ще послужатъ за да ви дадѣтъ да разумѣте важността на това нововѣденіе. Царицата си дала единъ на слѣдникъ въ най тържественити актъ на общепародити си служби. Има кодка връме отъ когато ти са остава на галскити князь за да испѣлнюва общественити дѣлжности. Нѣ ако това дѣло са испѣлня, то не бжде една забѣлжена стѣпка къмъ отказуваніето на политическити задѣлжкити. Тия пѣща азъ съсъ расположѣтъ да ги вѣрувамъ.

Английското правителство бжде прѣложило за да защити Портсмутъ презъ направеніето на три морски калета. Дайли Не въ извѣстива чл то щало безъ малко да си откажи отъ най-важното отъ тѣя калета, като са видѣло невѣзможността да тури на здраво темелити. Ле Дайли Не вѣла са нѣта върху тоя предметъ ако не щеше да са стори по-добрь да са напусни разорителната система на калетата, токоуе прѣвѣзласе въ тѣл послѣдни години и дѣла повѣри снго,ността на Англитера на това което нѣ е правилно сѣкоги сплата и могѣществото и, сирѣчь на мореплаваніето си.

Ла Газетъ де л'Адеманъ обнародува проектътъ за адресътъ на камарата на ирускити депутати. Вѣроятно е чл вишегласіето ще го усвои. Защото като са прѣвѣзува на пририрелити идеи, нарѣчени отъ царятъ, тоя адресъ задржката, подъ единъ образъ почитателенъ нѣ твърдъ, сичкити правдени на камарата.

Раздорътъ, който стана, не може, навува той, да са прѣдпаи за направи, освенъ съсъ условіе щото правителството да припознай, въ това дѣто са относно до формата, конституционалното право на изрѣдѣто прѣдставленіе за да разсѣкува бюджетити, и чл, подъ вѣществениятъ рапортъ, да или прѣдъ нѣго съсъ предложенія които да бладатъ отъ естество да уграничаватъ, колкото е възможно, умложаваніето което наизува за царството, отъ новата организация на военката.

Дѣто ще са кажи това е едно ново приканване до правителството за да направи пѣлваки отстъпки които да могатъ да са приѣматъ отъ камарата за да са тури сѣгласіето и споразумѣніето. Ще ли да са приѣмъ добрь? Много вѣстници прѣтендирова чл правителството не щало да прѣдстави въ сегашното заседание проекти за военни за

кони, и чи ако би да представи единъ отъ тяхъ, то щяе да го представи въ камарата на господарити, а нѣ въ камарата на депутатити.

Ла Кореспонденсѣ Провинсіалъ които мислятъ хората чи зема внушенията си отъ министъртъ на вътрѣшните работи размислила и тя да обнародува тъй общо тѣхъ слухови. Нѣ тѣ са формално изобличиха отъ Газетъ де л'Алеманъ.

Споредъ една кореспонденция отъ Берлинъ, проектътъ за когото хортувами заключавалъ една отстъпка твърдъ дѣйствителна и която билъ направилъ лично царятъ. Касало са да са отрѣди, чрезъ единъ законъ, цифрата на годишното рекрутване. До сегашна цифра не са уграичаваше освѣнъ чрезъ финансови нужди и потребности на царството, понеже министъртъ на войната има право да свика подъ припорцити сичкити млади момчета които са пристигнали на възрастта предписана за воинската служба. Силата на дѣловити е естествено въ право сношение със продълженіето на службата подъ припорцити; отрѣжданіето на дѣловити пада равно прочее със продълженіето на службата.

Таквостъ било предложеніето до което са са спрѣли. Очевидно, то е една отстъпка отъ страна на правителството на камарата, защото царятъ не са откажи самоволно отъ едно прѣимущество което е ималъ съвоги. Ще ли да са тури съгласіето върху тоя проектъ когото феодалната партія глѣда със лошаво око? Това е което ще научимъ сега скоро.

Плтуваніето на князь Фредерикъ-Карлъ, въ Вѣна, дана сякогнъ мѣсто на различни прикраски. Казуваъ чи Г-нъ Бисмаркъ са мѣчили да го отворни, а отъ друга страна увѣряватъ чи австрійскитѣ министъръ на външните работи не криятъ незадоволеніето което му причинявало ъвговото прѣсѣствіе.

Дѣйствително князѣтъ не приказуваъ освѣнъ със императорѣтъ, и споредъ ла Нуель. Пресъ либръ, той щяе да избѣгнѣ съво сношеніе със дипломатити и правителственити хора. Заключаватъ хората чи мислята със която той е натоваренъ е чисто воинска, нѣ която имала една твърдъ важна цѣль по причина на таинството със което прѣговорити станаха. Единъ други вѣстникъ мисли още чи прѣло да са касай и за важни политически въпроси които трѣбували да са сключатъ ъвнъ отъ министарството.

Единъ американски вѣстникъ обнародува единъ членъ въ когото съветува платити отъ конфедерацията да жертвуваъ по-добрь сичко отъ колкото да са подчинатъ подъ хумотѣтъ на сѣверити щати. Ето заключеніето на членѣтъ които прѣдлага освободеніето на робити като мѣрна собственна да примири сѣдбата на южнити расположеніята предъ европейскити правителства.

„Юначеството което нѣй употребихми въ борбата си безъ да земи въ уваженіе робската предрасѣдка, направи на нашѣтъ народъ признатото почитуваніе на свѣтътъ; нѣ той не е поправилъ и не ще да поправи таи предрасѣдка, или не ще расположи народити да ни припознаатъ със робството което, въ мнѣніето нѣмъ, е основателнѣтъ камѣвъ на нашата система. Ако имамми нѣй да съберемъ плодотити на нашата юнашка борба, ако искаммми нѣй да направимъ да минн въ

актовити почитуваніето на свѣтътъ, ако трѣбува да са убѣдимъ чи нѣй са бѣими за свобода-та на бѣлтити, а не за робството на чернити, нѣй нѣма друго какво да правимъ освѣнъ да ослободимъ прѣити. Ако освободеніето можн да усигори нашето припознаваніе и да задрѣви нашата независимостъ, чрезъ Франція и Инглитера, нѣй мислимъ чи народѣтъ нѣма да са колебай.

„Слѣдствіята на освободеніето ще подпадатъ върху злочастнѣтъ черенъ и Богъ ще държи отговорливъ онѣ които ни принуждаватъ на това. То е едно дѣло противно на нашити разсѣденія и на нашити убѣденія, нѣ то е единъ актъ който ще спасе ужасити на една дълга канга отъ безчестіето, отъ сѣсинаніето и отъ разрушеніето които дава успѣхѣтъ на неприятелѣтъ ни.

„Ако Франція и Англія сключаватъ за единъ трактатъ със конфедератскити щати, като припознаатъ народността ни и усигоратъ независимостѣта ни, със условіе щото робството да са унищожи въ сичкити тѣ щети, отъ която да са слѣдува боятъ, нѣй сми готови да улѣсимъ мѣрката предъ читателити си.”

СЪБКАВИ НЪЩА И НОВИНИ.

— По царска заповѣдъ: Генералнѣтъ Галиб-паша и генералнѣтъ Салих-паша са наименоваха членови отъ Дари-Шура.

— Савѣтъ-паша, управителъ на воинското училище са вѣскачи на чинѣтъ генералъ на дивизіята.

— По шенхлямска заповѣдъ: Мехмедъ Вехби ефенди, напръшъ наибъ въ Плевенъ, са наименова наибъ въ Ловечъ.

— Н. Ц. В. Султанѣтъ благоизволи да даде нишанити отъ втори класъ на орденѣтъ си Меджидіе на Османъ-паша, командантинъ на една дивизія отъ царската гарда.

— Н. Ц. В. Султанѣтъ като зѣ въ уваженіе заслугити които направи на царството Н. П. Мехмедъ-паша, министъръ на мореплаваніето, благоизволи да порѣча щото заплатити които прѣимаше тои чиновникъ да са дадѣтъ на довицата му и на дѣчата му.

— Н. Ц. В. Султанѣтъ благоизволи да даде 50,000 гроша за направата на арменското училище въ Бруса което са сѣсина преди нѣколко врѣме отъ единъ янгѣнъ.

— По шенхлямска заповѣдъ: хаджи Ахмедъ ефенди напръшенъ наибъ въ Сиверекъ са наименова наибъ въ Мачинъ.

— Увѣряватъ чи Н. Ц. В. Султанѣтъ благоизволи да подарн на Н. П. Калмаки-бей напръшенъ посланикъ на Високата Порто въ Вѣна нишанити отъ първи класъ на ординѣтъ си Османіе, като му отрѣдилъ въ сѣщото врѣме една пенсія отъ 7,500 гроша.

— Онанъ день, детето на рускіятъ посланикъ въ Цариградъ са помина.

— Хаковити на воинскити отъ гарнизонѣтъ са платиха въ банжър който са наля прѣди нѣколко врѣме въ Паринъ за смѣтка на правителството и отъ когото едно голѣмо количество са распрѣсна сега по чаршїята въ градѣтъ ни.

— Тѣ дни жената на единъ касанинъ Българинъ отъ градѣтъ ни роди три дѣча едно подиръ друго. Майката и дѣчата са намиратъ въ добро сѣстоаніе.

— Сдържаніето на царскіятъ хатъ който са чете на Високата Порто за наименованіето на Н. П. Весимъ-паша, министъръ на мореплаваніето.

Свѣтлѣй мой Везирю,
Мехмедъ-паша на когото Господъ да му даде спокойствіе, като умрѣ, и важното минн.

старство на мореплаваніето като остана прѣзно. азъ повѣрихъ управлѣніето му на прѣсѣдателѣтъ на свѣтътъ на адмиралството, Весимъ-паша, като го вѣскачихъ въ сѣщото врѣме на чинѣтъ мюширь по причина на ъвговата опитана способностъ и на ъвговата позната рѣвностъ. азъ проваждамъ настоящата заповѣдъ на Високата си Порто за да са обнародува.

— Миналата недѣля, вселенскіятъ патрикъ свика едно извѣредно събрание отъ членовити на свѣтътъ синодъ и отъ членовити на смѣсеніятъ свѣтъ. Цѣльта на това свикуваніе била за да разискуватъ пакъ върху финансови работи на грѣцката община. Въ началото на засѣданіето патрикѣтъ прочелъ едно дѣло изложение за сегашното сѣстоаніе на патриаршеската каса, и събраніето разискувало подиръ върху различни административни и икономически въпроси. Най сѣтънъ то рѣшило да зафани пакъ въ едно второ засѣданіе разискуваніето на тѣ важни работи.

— Научавами са чи Н. В. Голѣмѣтъ Везиръ който са бѣши разболѣлъ малко, уздравѣлъ веке. Той зафана да дохождъ на Високата Порто.

— Н. П. сирѣ Булверъ който са намира въ Александрія са тѣлкимѣлъ веки да са върни въ столицната ни.

— Научавами са чи Свѣтънѣтъ съспрялъ веке да излазува. Смъртъта му ни са видѣ твърдъ пенадѣйна. Нѣй ще чаками Гайдагъ да му направи надгробното слово за да го помѣстимъ въ стѣлповети на вѣстникѣтъ си.

ОКРЪЖНО ПИСМО.

Сицъвъ 13/11 Януаріа 1863.

Господа пріятелн!

Със настоящето си ви извѣствамъ че по-малкѣ ми братъ Петъръ (що го имамъ съдружникъ до сега,) като са отдѣлѣна отъ мѣня, то и наименованіето: БРТ. А. КРЕСТИЧЪ, на бившето ни търговско дружество, прѣстана.

И азъ, като прѣхъ сичкити тѣкущи сметки и кореспонденци, ще управлявамъ отъ днесъ сѣщото ми заведѣніе самъ, и подъ моето собствено наименованіе: Д. А. КРЕСТИЧЪ, което ми заведѣніе ще са занимава въ сѣкакви търговски дѣла за мои сметки и за сметки на пріятелити.

И тѣй като ви благодаръ за до сегашното ви поведѣніе, моля ви да благоизволити да ми го отдадѣти и на ново, както и азъ ще са старая секогнъ за ползата ви, за да ви чуй благодарени отъ услугити ми.

Имамъ честь да съмъ вашъ усърденъ пріятель. — Д. А. КРЕСТИЧЪ

ИЗВѢСТІЕ.

Умоляватъ а онѣ отъ нашити спомоществователи и настоятели които не ни сѣ внесли цѣната на вѣстникѣтъ, да глѣдатъ да ни я внесѣтъ въ двѣ недѣли вѣтрѣ най много.

Онѣ отъ спомоществователити ни които не ни вѣсѣтъ спомоществованіята си до това ваде, че прѣхѣснимъ да имъ испроваждами вѣстници, като ги направимъ отговорни предъ мюдурити за шесмѣсечно спомоществованіе което са прѣимали редовно до сега и което са свършува със тоя брой.

Нѣй не бихми зели подобни мѣрки, въ като виждамми нашити Българи да зематъ вѣстници безъ да иматъ най малка грижа за заплатити на тѣ вѣстници, заплати които усигоряватъ изданіето на листовити, нѣй размислихми чи със тѣя постѣпка, нѣй нѣ само ще ги туримъ въ пѣтатѣ, нѣ още ще сторимъ едно голѣмо добро на народѣтъ си.

Отговорникъ Никола Геночѣ.